KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2021 r.
COM(2021) 719 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, drugiego protokołu dodatkowego do konwencji o cyberprzestępczości w sprawie wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego

ZAŁĄCZNIK […]

Ratyfikując protokół, państwa członkowskie, w interesie Unii, przedkładają następujące zastrzeżenia, oświadczenia, zgłoszenia lub komunikaty oraz inne uwagi.

1. ZASTRZEŻENIA

Drugi protokół dodatkowy w sprawie wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego do „budapeszteńskiej" Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości („protokół") umożliwia stronie, zgodnie z art. 19 ust. 1, złożenie oświadczenia, że korzysta ona z zastrzeżenia przewidzianego w odniesieniu do szeregu artykułów protokołu.

Państwa członkowskie powstrzymują się od zastrzegania prawa do niestosowania art. 7 (ujawnianie danych abonenta) zgodnie z art. 7 ust. 9 lit. a).

Państwa członkowskie powstrzymują się od zastrzegania prawa do niestosowania art. 7 (ujawnianie danych abonenta) w odniesieniu do niektórych rodzajów numerów dostępu zgodnie z art. 7 ust. 9 lit. b).

Państwa członkowskie zachęca się do powstrzymania się od zastrzegania prawa do niestosowania art. 8 (wykonywanie nakazów innej strony) w odniesieniu do danych o ruchu zgodnie z art. 8 ust. 13.

W przypadku gdy art. 19 ust. 1 stanowi podstawę dla innych zastrzeżeń, państwa członkowskie są upoważnione do rozważenia i zgłoszenia własnych zastrzeżeń.

2. OŚWIADCZENIA

Protokół umożliwia również stronie, zgodnie z art. 19 ust. 2, złożenie oświadczenia w odniesieniu do szeregu artykułów protokołu.

Państwa członkowskie składają oświadczenie zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b), wskazując, że nakazy wydawane usługodawcom na ich terytorium muszą być wydawane przez prokuratora lub inny organ sądowy bądź pod nadzorem prokuratora lub innego organu sądowego, lub też wydany w inny sposób pod niezależnym nadzorem. W związku z tym państwa członkowskie składają następujące oświadczenie przy składaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia:

> „Nakaz na podstawie art. 7 ust. 1 musi być wydany przez prokuratora lub inny organ sądowy bądź pod nadzorem prokuratora lub innego organu sądowego, lub też wydany w inny sposób pod niezależnym nadzorem".

Państwa członkowskie zachęca się do powstrzymania się od oświadczania na mocy art. 9 ust. 1 lit. b), że nie będą wykonywać wniosków na mocy art. 9 ust. 1 lit. a) (niezwłoczne ujawnienie danych komputerowych w sytuacjach nadzwyczajnych) dotyczących wyłącznie ujawnienia danych abonenta.

W przypadku gdy art. 19 ust. 2 stanowi podstawę dla innych oświadczeń, państwa członkowskie są upoważnione do rozważenia i przedstawienia własnych oświadczeń.

3. OŚWIADCZENIA, ZGŁOSZENIA LUB KOMUNIKATY

Protokół zobowiązuje również stronę, zgodnie z art. 19 ust. 3, do przedkładania oświadczeń, zgłoszeń lub komunikatów w odniesieniu do szeregu artykułów protokołu.

Państwo członkowskie powiadamia, że w przypadku wydania nakazu na podstawie art. 7 ust. 1 wobec usługodawcy na jego terytorium, wymagane jest jednoczesne zgłoszenie nakazu, przekazanie informacji uzupełniających oraz streszczenie faktów związanych z postępowaniem przygotowawczym lub karnym zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. a). W związku z tym państwa członkowskie w chwili podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia dokonują następującego zgłoszenia do Sekretarza Generalnego Rady Europy:

> „W przypadku wydania nakazu na podstawie art. 7 ust. 1 wobec usługodawcy na terytorium [państwa członkowskiego] każdorazowo wymagamy jednoczesnego zgłoszenia nakazu, przekazania informacji uzupełniających oraz streszczenia faktów związanych z postępowaniem przygotowawczym lub karnym".

Zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. e) państwa członkowskie wyznaczają jeden organ, który otrzymuje zgłoszenia na mocy art. 7 ust. 5 lit. a) i wykonuje działania opisane w ust. 5 lit. b), c) i d), oraz podają dane kontaktowe tego organu.

Państwa członkowskie oświadczają, zgodnie z art. 8 ust. 4, że wymagane są dodatkowe informacje uzupełniające w celu wykonania nakazów wydanych na podstawie art. 8 ust. 1. W związku z tym przy podpisywaniu lub składaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia państwa członkowskie składają następujące oświadczenie:

> „W celu wykonania nakazów wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 wymagane jest przekazanie dodatkowych informacji uzupełniających. Wymagane dodatkowe informacje uzupełniające będą zależały od okoliczności nakazu i związanego z nim postępowania przygotowawczego lub karnego".

Państwa członkowskie przekazują i uaktualniają dane kontaktowe organów wyznaczonych na podstawie art. 8 ust. 10 lit. a) do składania nakazu na podstawie art. 8 oraz organów wyznaczonych na podstawie art. 8 ust. 10 lit. b) do otrzymania nakazu na podstawie art. 8. Państwa członkowskie, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2017/1939 wdrażającym wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO"), włączają EPPO, w ramach wykonywania przez nią jej kompetencji przewidzianych w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia (UE) 2017/1939, do organów zgłoszonych na podstawie art. 8 ust. 10 lit. a) i b).

Państwa członkowskie przekazują informacje o organie lub organach, które należy zawiadomić zgodnie z art. 14 ust. 7 lit. c) w związku z incydentem bezpieczeństwa.

Państwa członkowskie przekazują informacje o organie lub organach, które mogą udzielić zezwolenia do celów art. 14 ust. 10 lit. b) w odniesieniu do dalszego przekazywania innemu państwu lub organizacji międzynarodowej danych otrzymanych na podstawie protokołu.

W przypadku gdy art. 19 ust. 3 stanowi podstawę dla innych oświadczeń, zgłoszeń lub komunikatów, państwa członkowskie są upoważnione do rozpatrywania i przedstawienia własnych oświadczeń, zgłoszeń lub komunikatów.

4. INNE KWESTIE

Państwa członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2017/1939 wdrażającym wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej zapewniają, aby EPPO mogła, w ramach wykonywania swoich kompetencji przewidzianych w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia (UE) 2017/1939, dążyć do współpracy na podstawie protokołu w taki sam sposób jak prokuratorzy krajowi tych państw członkowskich.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przy przekazywaniu danych do celów protokołu strona otrzymująca została poinformowana, że ich krajowe ramy prawne wymagają osobistego zawiadomienia osoby fizycznej, której dane są przekazywane, zgodnie z art. 14 ust. 11 lit. c) protokołu.

W odniesieniu do międzynarodowego przekazywania danych na podstawie umowy ramowej między UE a Stanami Zjednoczonymi państwa członkowskie informują właściwe organy Stanów Zjednoczonych, do celów art. 14 ust. 1 lit. b) protokołu, że umowa ma zastosowanie do wzajemnego przekazywania danych osobowych na mocy protokołu między właściwymi organami. Państwa członkowskie biorą jednak pod uwagę, że umowę należy uzupełnić dodatkowymi zabezpieczeniami, które uwzględnią szczególne wymagania dotyczące przekazywania elektronicznego materiału dowodowego bezpośrednio przez usługodawców, a nie za pośrednictwem organów, jak przewidziano w protokole. W związku z tym przy podpisywaniu lub składaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia państwa członkowskie przekazują właściwym organom Stanów Zjednoczonych następujący komunikat:

> „Do celów art. 14 ust. 1 lit. b) drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości uważamy, że umowa ramowa między UE a Stanami Zjednoczonymi ma zastosowanie do wzajemnego przekazywania danych osobowych na mocy protokołu między właściwymi organami. W odniesieniu do przekazywania danych między usługodawcami na naszym terytorium a organami w Stanach Zjednoczonych na mocy protokołu umowa ma zastosowanie jedynie w połączeniu z dalszymi szczególnymi porozumieniami dotyczącymi przekazywania, które odnoszą się do szczególnych wymagań dotyczących przekazywania elektronicznego materiału dowodowego bezpośrednio przez usługodawców, a nie za pośrednictwem organów”.

Państwa członkowskie zapewniają, aby do celów art. 14 ust. 1 lit. c) protokołu działały one na podstawie innych umów lub porozumień wyłącznie wtedy, gdy Komisja Europejska przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony na podstawie art. 45 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (UE) 2016/679 lub art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680 o ochronie danych w sprawach karnych w odniesieniu do danego państwa trzeciego, która to decyzja obejmuje odpowiednie przekazywanie danych, albo jeżeli taka inna umowa lub porozumienie zapewniają odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych zgodnie z art. 46 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych lub art. 37 ust. 1 lit. a) dyrektywy o ochronie danych w sprawach karnych.